

פרוטוקול מס' 100

מישיבת ועדת הכלכלה
מיום ה', ג' בחמוז חשל"ה - 12.6.1975, שעה 8.30

נ כ ח ו:

חברי הוועדה:

י. מודעי - ממלא מקום היושב-ראש
א. אבטבי
א. לבני

מוזמנים:

ח. פנחסוביץ - יועצח משפטיח, משרד המשפטים
ד. כולני - יועץ משפטי, משרד החירות

י. פלקסר מוזכיר הוועדה:

ד. לב כלכלן הוועדה:

א. עצמון רשמה:

סדר היום: הצעת חוק שירותי חיירות, חשל"ג-1972 - נוסח מתוקן עפ"י הנחיות ועדת הכלכלה (מס' 1).

אני פותח את הישיבה.

היו"ר י. מודעי:

הצעת חוק שירותי תיירות, תשל"ג-1972 - נוסח מחוקן עפ"י הנחיות ועדה הכלכלה

אני הייתי מבקש לפני שנכנסים לגופו של ענין לשאול את נציגי משרד התיירות לגבי ההנמקה שאתם מביאים במכבוא להצעת החוק שאומרת: התמורה שחלה בשנים האחרונות בתנועת התיירות, עד שהייתה לענף כלכלי ומקור מטבע חוץ מן הראשונים במעלה, והתרחבותה של תיירות הפנים, מחייבות הסדר כולל של הנושא גם מבחינת החקיקה...".

האם לאור מה שקיים עכשיו בתיירות לא הייתם מוכנים את כל הנושא לדחות לדיון מאוחר יותר - מה הטעם להוציא חוק, שהוא כמו כל החוקים שבאים להסדיר דברים, ופוגע בחופש הפעולה העסקי של הנוגעים בדבר כאשר הם כל כך ממורמרים לגבי המצב הכלכלי הקשה - האם יש בזה הגיון?

ד. כולני:

החוק איננו חוק לשעה. הצעת התזכיר שהוגשה למשרדי הממשלה הוכנה בשנת 1969 זה היה בחקופת שבה התיירות הגיעה לשיא התפתחותה. נכון שהענף היום לא עומד במצב טוב אבל יש בישראל כ-600,000 תיירים לשנה - זה מיעוט די גדול שנמצא בארץ ויש לספל בו.

שנית - הגישה שלנו היא שאם לא ננצל עכשיו בחקופת השפל לסדר את העניינים אז שוב תחמצנו את השעה. מורי-הדרך אמרו שהם התקוממו בגד הנושא של עמלות, עכשיו אין מה להתקומם כי זה לא מפריע לאף אחד.

הוראות החוק הזה נובעות ממצב של תקופת שיא בתיירות בשנים 1972-1973 ואז היה פרוספרטי ובתי המלונות לא החייסו כיאות לציבור התיירים. הם לא מבחינוט כאשר הם משמיצים את הענף שלהם. כאשר טוב להם וישמן ישורון ויבעט. וכשהם במצב גרוע וצריך לרוץ אחרי התייר עכשיו הם מתנהגים בסדר כי הם חייבים לכרוע ברוך לחייר. אז כאשר התייר היה צריך אותם הם הראו את גישתם האנושית. על כן חובה להסדיר את הענין הזה באמצעות של חוק, זה נוגע גם להצעות שנאמרו דרך אגב בחצי פה לאפשר לענף להסדיר עצמו בפנים.

היו"ר י. מודעי:

אחה יודע שהכלל של סדרי משפט נכונים מציע לא להרבות בחוקים רק אם יש הכרח וגם בעיתות שלהם. בכל זאת לא יקרה שום דבר לחוק אם הוא יהיה מונח זמן מה - אין החיישנות של חוק. אם אנחנו מאשרים את החוק בקריאה שניה ושלישית זו פרוצדורה של כמה שבועות ואז זה נגמר. היום כאשר הענף נמצא בשפל החוק הזה עשוי לפגוע בענף. אחה קורא לחוק מסדיר את העניינים והם קוראים לו מגביל את העניינים.

הערה נוספת - שמעחם הערוח רבות במהלך הישיבות - האם אחם מחכוונים להגיש חיקונים גם בעקבות הדיונים שהיו כאן וההערוח שהושמעו כאן?

ד. כולני:

רוב ההערוח היו שיעורים בדמוקרטיה. אחה גם אמרתי לאנשי המלונאות חגידו את הערוחיתכם המקצועיות? - כך שיערוח ענייניות היו די מעטות. יש סעיפים שלגביהם הגשנו נוסח חדש. לגבי סעיף אופרטיבי שקובע הסדרת שירותי חירות הכנסנו שינוי באישור ועדה הכלכלה. מכיון שיש צורך באישור ועדה הכלכלה לגבי כל חקנה שהשר מחקינ בנושאים אלו אז הצד הזה בא על פתרון.

היו"ר י. מודעי:

האם ישנם עוד חוקים שהחקנות שלהם צריכות להיות מובאות לאישור ועדה הכלכלה?

ד. כולני:

בתחום התיירות - כן. יש חוק רשוח מרפא שגם שם יש צורך באישור ועדה הכלכלה.

היו"ר י. מודעי:

אם זו עמדת המשרד ניגש לעבודה. אני מקווה שחוק שנתיים ישתפר המצב. מבחינה ציבורית אני אשחול שבחקופה כזאת לא יצא חוק שמגביל את הענף. אנשי הענף בוכים שהם מפסידים את השקעותיהם שלהם בימים אלה - ושר החירות מאשר את הדברים האלה.

ד. כולני:

החוק הזה הוגש לכנסת בנובמבר 1972 - כלומר, לפני שלוש שנים והדיונים בו נערכו שלוש שנים וחסרות לפני כן. כל שנה כאשר שר החירות הופיע בכנסת לחצו עליו מדוע הוא לא דואג שיוגש חוק חירות?

היו"ר י. מודעי:

אינני אומר שהחוק מיותר לחלוטין. אני רק מפנה את חשומה לבכם שהיום להוציא חוק שיש בו הגבלות והכבדות על הענף? - אולי נדבר על העניין הזה כאשר נעבור על החוק.

ד. כולני:

הבאנו דיני החירות הקיימים בישראל. שנית - הכנו לוח השרואה לכל כל סעיף של החוק הזה. אני לא אומר שאין הכבדות בכלל, עקרונית הדברים האלה קיימים אבל הם קיימים עפ"י חוק מצרכים ושירותים.

לגבי ההגדרות - בהגדרה של "ביח מלון" היא נשארה פחות או יותר כפי שהיא חוץ מאשר ההערות שהושמעו ע"י ח"כ חמיר שהיה יושב-ראש הוועדה אז. השמטנו חניון מחוץ ההגדרה והמושג של חניון הושמט.

כעת יש לנו בענף מנעצת מיעצת לעניין חניונים. הם עכשיו חושבים שלא צריך לטפל בחניונים שבהם צריך לאכסן פחות מ-20 איש. שוב החקנות יקבעו שהמשרד יטיל את מרותו על חניונים.

היו"ר י. מודעי:

למה לגבי אירוח וכל מקום כיוצא באלה נשאר 5 אנשים, וחניון שהוא פחות רציני, דוקא פה הושמט מספר המינימום?

ד. כולני:

יש לנו מועצות מיעצות בכל השטחים וההערות שלהם נרשמות. במקרה זה אותה מועצה בקשה לא להתייחס לחניונים של 5 אנשים. ניסינו ללכת לקראתם ולא התייחסנו לזה.

היו"ר י. מודעי:

בהגדרה של ביח מלון נשאר מספר המינימום של 5 איש. בהגדרה של חניון כתוב: שטח שהוכשר ללינה בחמורה, בחנאי שדה. וכאן לא מגדירים את מספר המינימום. פרושו של דבר, שאם שני אנשים חונים בשדה זה הופך לחניון והוא בר פיקוח.

ח. פנחסוביץ:

כתוב: לינה בחמורה.

היו"ר י. מודעי:

אם שומר הסוכה קיבל סיגר זה נקרא בחמורה. אם אין צורך בהגדרה מינימום והכל נשאר לחקנות אז מבחינה אסתטית מוטב למחוק גם בהגדרה הראשונה.

אני מוכרח לומר שמספר 5 נראה לי מספר די מוזר. למשל, אם אלמנה זקנה משכירה חדר אז היא מייד נכנסת לפקוח. אני שואל למה זה נחתך לגבי 5?

א. לבני:

בהגדרה כתוב: לחמישה אנשים או יותר בעת ובעונה אחת - כך שזה לא יכול לתפורס זקנה.

היו"ר י. מודעי:

אני יודע שבטכרית בעונה משפחה יכולה להגיע ל-20 נפש. אז המשפחה הזאת הולכת להיות עסק.

ד. כולני:

ראשיח - ההנחה היא שבמידה ונוהגים להשכיר ליותר מ-5 אנשים זה הופך להיות עסק של אכסון. אם קוריה חקלה פונים ישר למשרד החירות ומבקשים טיפול.

ה. פנתסוביץ:

שנית - אני לא מאמין שדבר כזה ייכנס לחדר. אנחנו מדברים על פנסיון וכו', גם לפי ההגדרה דירה שמשכירים באופן זמני למספר אנשים.

ד. כולני:

יש לי שכנה שבקיץ הופכת אח ביחה לפנסיון. יש לנו צו שקיים לגבי בחי-המלוונות ואת ההגדרה הזאת לקחנו משם. גם בארצות אחרות פועל שם העניין של 5 אנשים - יחכן שזה החיישן.

היו"ר י. מודעי:

לי נראה שהמספר הזה יכביד עליכם אחר כך בהנמקות של הסעיפים היותר קשים. כי אנחנו חמיד נאמר ל-5 אנשים אתם רוצים סמכויות כאלה? - שנית - מנקודה מבט ציבורית שלנו 5 אנשים יש הרבה מקרים שזה עסק שולי ולא עסק במובן שיכולים להסביר שהמשרד לא ישחמש בסמכויותיו - זה לא נימוקים למחוקק. אם לא השחמש בו אל חקה, אלא אם כן אנחנו משוכנעים שאפילו במקרה של 5 איש צריך להיות פיקוח עם כל הסמכויות הניחנות בחוק הזה.

א. לבני:

אם כחוב "לרבות" אולי נכתוב: "למעט" וזה יוריד את ענין של הדירות.

ד. כולני:

הדבר הזה בא להגן על הענף מפני אנשים שרוצים לפתוח עסק ולאכסן אנשים ואין לגביהם שום דבר לקיים מינימום של שירותים ושל רמה. אנחנו מוכרחים להגביל את המספר.

א. לבני:

מה דעתך על החוספת "למעט דירות"?

ד. כולני:

היחה חקופה של שיא בחיירות ואז עלה הרעיון של דירות פרטיות לחיירים. הדבר הזה אפילו ממוסד. כאשר באים תיירים ללשכת החיירות ורוצים מקום בדירה פרטית השאלה אם משרד החירות לא לוקח על עצמו אחריות כלפי אותם תיירים?

היו"ר י. מודעי:

מה אחת מציע לנו? - להשאיר את הנוסח כפי שהוא?

ד. כולני:

אני מוכן להגדיל את מספר האנשים.

היו"ר י. מודעי:

אנחנו צריכים לחתוך כאן שני שיקולים מרכזיים: אחד - הגנה על מי שזה אצלו לא עסק סדיר, אלא מן עזרה לקיומו. הנימוק השני - שאנחנו לא רוצים לפרוץ את הנושא הזה לכל. ישנו ענף ששמו מלונאות וזה עלול לפגוע בענף. אם נכתוב "למעט דירות" הרי שמענו כאן שהמשרד מפנה תיירים לדירות פרטיות בעונות לחץ.

א. לבני:

זה לא טיעון - תייר שמוכן ללכת לדירה פרטית או לחדר זה אדם שלא רוצה לשלם 30 דולר ליום בבית מלון. הוא יבשל את הארוחות שלו באותה דירה - ואין לזה שום קשר עם עונות לחץ. אדם שמתפש מציאות, אינני יודע למה אנחנו צריכים להחמיק בזה? - לכן למעט פותר את הבעיה. אם תייר בא ומחפש דירה לא מפני שהוא עני אלא מפני שהוא קמצן ובמקום לשבת בבית מלון הוא מעדיף לשלם 50 ל"י לדירה. בשביל מה להיכנס לנשמה של אדם שהשכיר חדר?

ד. כולני:

יש מקרה שהביאו כאן אנשי המלונאות. לדוגמא:
בחל-אביב ליד מלון שרתון ישנו בנין, אינני יודע איך לקרוא לזה, מלון או דירה פרטית, הוא משכיר בנין שלם לחיירים ומחחרה בביח המלון. בפרסומים שלו הוא כותב שזה כאילו חלק ממלון שרתון. הוא טוען שזה ביח פרטי. אם נכתוב: למעט דירות פרטיות זה לא יכלול אותו. זה בא להגן על בחי-המלונות.

היו"ר י. מודעי:

אני חושש מאד שנצטרך להחחיל להגדיר מה זה דירה ואז נלך לאיבוד בענין זה. אינני רואה אפשרות אחרת לטפל בזה ולכן אין ברירה אלא להגדיל את המספר.

א. לבני:

אפילו אם חגדיל את המספר ל-50 אחת חכנים את מעונות חבקוק לענין וזה לא טוב.

היו"ר י. מודעי:

זה צריך להיות או פנסיון, או ביח מרגוע או ביח אירוח. זה יוצא מהמסגרת אם הכוונה שזה דירות בלי שירותי אירוח.

א. לבני:

פקידת קבלה יש שם.

ח. פנחסוביץ:

הוא יצטרך להוכיח אם הוא ביח אירוח או ביח מרגוע וכו'. רק אז יחול עליו. ואני לא רואה מניעה דוקא בחקופה של שפל כאשר הקבלנים אינם מצליחים למכור דירות, והמלונות ריקים, שהם יבנו דירות וישכירו אותן יחד בזול וכך באמת יהרסו את בחי-המלון. לכן מסוכן להוציא את הדירות מענין זה.

היו"ר י. מודעי:

קבלן שהשכיר את דירותיו לשנה או שנחיים מה איחור?

ח. פנחסוביץ:

אם הוא משכיר וגם נותן את השירותים הנוספים שכלולים בהגדרה זה יחול עליו. נטל ההוכחה היא על המשרד שיש לראות בזה פנסיון, ביח מרגוע, ביח אירוח וכיוצא בזה. אם הוא משכיר את הדירות ל-3 חודשים אבל רק משכיר לא יראו בזה ביח מלון. כמידה והוא נותן שירותים נוספים הוא חייב לענות על כל הדרישות שחלות על ביח מלון.

א. אבטבי:

הרעיון של חה"כ לבני היה טוב לולא התחשבנו במצב שקיים היום בענף. אנחנו מעוניינים ככל האפשר לא לפגוע בבחי-המלונות. מאידך, לא הייתי רוצה, בדיעבד, לגרום לכך שאם קבלן לא יכול למכור את דירותיו שהוא יהפוך אותן לביח מלון בלי שום דרישות. אז הייתי הולך להגדלה מסויימת כדי שהוא לא יעשה את זה. כמו-כן לא הייתי רוצה לפגוע בבעלי בחים זקנים שמשכירים את דירותיהם בעונות הקיץ.

אם היינו מגדילים את המספר הבה נראה אם זה היה יכול לחת פחרון. אני הייתי מציע מספר 11. זה היה מגן על אותם בעלי בחים.

היו"ר י. מודעי:

המכשיר שלנו זה המספר. עדיין זה רק חוק שהשר עוד יביא תקנות.

א. לבני:

אבדנו כאן את קנה המידה. מטרת החוק היא להגן על בחי-המלון או על החייר? - אחד מן השניים.

היו"ר י. מודעי:

השניים גם יחד. חוק שמגן על שני הצדדים זה לא פוסל את החוק.

השאלה שעומדת לפנינו איזה מספר להציע? - אני מציע 8-10. הגדלת יתר האפשר פגיעה במישהו.

הוחלט: על 9 אנשים במקום 5 אנשים. אחר הדבר מוסיפים בהגדרה של "חניון".

היו"ר י. מודעי:

ד. כולני:
"משרד לחיור" - אדם שכחמורה או בחור עסק עושה אחד מאלה: ~~הוא~~ ~~הוא~~ פה למה שקוראים מובילי חיירים. לגבי משרד לחיור ניסינו בצורה יותר מקוצרת. אבל ההגדרה היא אותה הגדרה. הוספנו פיסקה (3) שאומרת: נותן ייעוץ מקצועי בקשר לכל ענין כאמור בפסקאות (1) ו-(2). ההגדרה הזאת קיימת בצו שלנו. זה נעשה בח ~~הצו~~ עם אנשי הענף.

היו"ר י. מודעי:
כפיסקה (1) לא כתוב ככלל על הסעה. כתוב: מארגן, מבצע, מציע או מסכים לבצע סיור בישראל. כלומר, אם מישהו מציע לחייר הוא עלול להיות משרד לחיירות. פיסקה (3) היא עוד יותר מוזרה - פה זה לא מי שמבצע אלא רק מי שיועץ מקצועי - האם יש בארץ ישראל עסק שהוא מייעץ וכזה הוא גומר את העבודה?

ד. כולני:
אני חוזר להגן על הענף. כאן נשמעו טענות שמשרד החיירות לא פעל נגד סוכנים שפעלו בלי רשיון. אדם מסויים שעוסק בחיורך דירות הוא גם מארגן סיורים וכעת הגיעו שתי חביעות נגד משרדים כאלה. עכשיו פה יש שאלה של הוכחה וזה לא קל. כדי שנוכל להבטיח שמשרדים כאלה לא יעסקו בזה אנחנו מכניסים פה אלמנטים שונים שמשרד כזה עוסק בהם. נכון שאין משרד שעוסק רק בייעוץ מקצועי אבל נוכל להצביע על דברים שהוא עושה.

א. לבני:
מה השוני בין החוברת הכחולה לבין ההצעה ~~בלבן?~~ - שפה נכנס "אדם" בהגדרה של משרד לחיור ובחוברת הכחולה הייתה הגדרה כללית - כתוב פה: אדם שכחמורה או בחור עסק עושה אחד מאלה. מה עם אלה שעושים זאת לא למטרות עסק ושלא בחמורה, והם מוליכים שולל, למשל; חברה להגנח הטבע או כל גוף וולנטרי - איפוא הכיסוי לזה?

ד. כולני:
הכיסוי ישנו בחוברת הכחולה: (1) מי שמארגן או מבצע או מציע או מסכים לבצע; (2) או הניתן בחמורה; (3) או הניתן שלא בחמורה אך דרך קבע... באה ~~היא~~ ואמרה לא - יש הסתדרות, יש גופים יש מפלגות - תוציאו את זה.

א. אבטבי: איך זה מחנהל היום?

ד. כולני: המצאנו חוברת שבה יש ריכוז של כל הוראות החוק שקיימות היום.

א. לבני:
שמענו פה משלחת של סוכני נסיעות ~~אורי-הדרן~~ מקבלים עמלוח וכו'. הפתעת החיים שלהם יהיה כאשר ~~הוא~~ להם את החוברת הלבנה.

היו"ר י. מודעי:
כאשר אחת אומר: הוועדה הנחתה אותי מה פרוש הדבר? - האם זה אחד מחברי הוועדה שהביע דיעה כזאת?

ד. כולני:
זו הייתה המגמה הכללית בדיון. אני מדבר בחקופה ~~ש~~ ~~היא~~ ~~היא~~ יושב-ראש הוועדה.

היו"ר י. מודעי:
העובדה שהוועדה הנחתה היא ~~אך~~ לא סימפטית ובודאי לא מחייבת. היועץ המשפטי החרשם שזה היה רצון הוועדה והוא הקדים ועשה. גם לי נראה שהנוסח המתוקן בודאי מוציא מהמסגרת הזאת את הארגונים הוולנטריים - האם המשרד סבור שהוא רוצה להוציא את הארגונים הוולנטריים?

- ד. כולני:
 המשרד סבור שהם צריכים להיות במסגרת, כאשר יקבעו את הדרישות הספציפיות יחשבו בנסיבות
- דיקלן לגבי הארגונים האלה.
- היו"ר י. מודעי:
 אני מציע להשאיר את הנוסח שבחברת הכחולה.
- ת. פנחסוביץ:
 חה"כ חריש היה הראשון שהעלה את הענין הזה.
- א. לבני:
 אבל אני זוכר שלא קבלנו שום החלטה בנדון.
- היו"ר י. מודעי:
 אוחזנו כרגע זה לא מחייב. אנחנו עכשיו קובעים את נוסח החוק המוצע. השאלה מה נראה עכשיו לוועדה שצריך לקבוע?
- א. לבני:
 הנוסח שבכחול שאומר: ...סיוור בישראל המיועד כולו או רובו לחיירים, מוציא את הישראלים וההנחה היא שצריך לחח שירותים גם לישראלים.
- היו"ר י. מודעי:
 יש 3 חלקים מקבילים. בצנזורה. כחוב בכחול: ...או הניחן שלא בחמורה אך דרך קבע למעט סיוור של מוסד חינוכי בשביל חלמידיו. אני מבין שאחה לא רוצה לכלול כתי-ספר בזה.
- א. לבני:
 יש בית-ספר ערב לנשים טחברוח.
- היו"ר י. מודעי:
 אפשר את המושג מוסד חינוכי להגביל אותו שלא יהיה פרוץ לגמרי.
- ת. פנחסוביץ:
 אפשר לכתוב: מוסד חינוכי מוכר ואז צריך להצמיד לפי איזה חוק. אני רוצה למצוא את הנוסח המדויק של מוסד חינוכי שאושר ע"י שר החינוך לפי חוק זה וזה.
- היו"ר י. מודעי:
הוחלט: לאשר את הנוסח שבחברת הכחולה אך בחוספת הגדרה יותר הדוקה של מוסד חינוכי. מוסד חינוכי שמוכר לפי חוק.
- אם חזרנו לנוסח שבחברת הכחולה אני מבין שויתרנו על פיסקה (3) שמדברת על נוחן ייעוץ מקצועי. אמנם זה בא להקל על המשרד בהוכחה אבל אני מציע שלא לקבל זאת מכיון שזה עלול לחפוס כל מיני מסכנים כי סעיף 3 אומר נוחן ייעוץ מקצועי אפילו ללא חמורה.
- א. לבני:
 היו דברים מסוג זה שהחלוננו. אולי להגדיר יותר טוב שזה לא יחפוס אדם שמיעץ לאורחים שלו היכן לסייל.
- ד. כולני:
 בסעיף בחברת הלבנה כתוב: בחמורה או בתוך עסק. זה רק נוחן אפשרות להגביל אח זה. וגם אם ירצו להגביל בחקנות הרי החקנות מובאות לאישור ועדה הבלכלה.
- היו"ר י. מודעי:
 אני נגד סעיפים שנוחנים הקלה להוכחה בכלל החיים קשים.
- א. לבני:
 אולי נמצא נוסח אחר שאומר: נוחן ייעוץ בחוקף חפקידו או בקשר לעיסוקו.
- היו"ר י. מודעי:
הוחלט: מוסיפים לחברת הכחולה אח פיסקה (3) שבחברת הלבנה עם ההגדרה.

ד. כולני:

"סוכנות נסיעות" - אדם שבחמורה או בחור עסק עושה אחד מאלה, בין כפעולה נוספת לפעולות של משרד לחיור ובין אם לאו: (1) (2) (3) (4).

לגבי סוכנות נסיעות - בסעיף 2 כתבנו שבין שירותי החיירות כלול גם סוכנות נסיעות. אמרו לנו שיש צורך בהגדרה מה זה סוכנות נסיעות. שנית - להכניס פרטים. לקחנו את ההגדרה הקיימת כיום בצו ותמצנו אותה.

א. לבני:

מה הכוונה בפיסקה (3) שאומרת: מספל בסידורים הדרושים לצרכי סיורים או נסיעות, כאמור עפ"י

דיני ישראל או מדינות חוץ?

ד. כולני:

הכוונה לויזוח וכו'.

היו"ר י. מודעי:

אני רואה חפיפה בין סוכן נסיעות לבין סוכנות נסיעות למדינות חוץ ופה בישראל.

ד. כולני:

סוכנות נסיעות פונה אליהם. לגבי חו"ל - אלה שמטפלים בנסיעות של ישראלים בחו"ל.

א. לבני:

האם החוברת הלבנה נשלחה למשלוח שהופיעו כאן בפנינו, למשל, מורי-הדרך?

ד. כולני:

לא הספקנו לשלוח אליהם.

א. לבני:

יש לי בקשה שחשלוך זאח אליהם.

היו"ר י. מודעי:

יש להכניס חיקון קל בפיסקה (1)...או מזמין שירותים לצרכי סיור אלה.

ד. כולני:

ישנה הגדרה של סיור שאומרת על כל סיור גם בארץ.

היו"ר י. מודעי:

אז מה ההבדל בין פיסקה (1) של משרד לחיור לבין פיסקה (1) של סוכנות נסיעות? - ברגע שאחה אומר או מי שמזמין שירותים לצורך סיור ואחה לא מדגיש-מישראל או בישראל אז...

ד. כולני:

ההגדרה של סוכנות נסיעות עוסקת בנוסף למשרד לחיור. כלומר, גם משרד לחיור עוסק וגם זה.

היו"ר י. מודעי:

לא כך כחוב. כאן לא כחוב שאפילו הוא עוסק. יש להוסיף בסוף פיסקה (1) את המלה "כאמור"

הוחלט: להוסיף בסוף פיסקה (1) את המלה "כאמור". פיסקאוח (2) (3) ו-(4) החקבלו כפי שהן.

ד. כולני:

"סיור" - לרבות טיול או חיור, שאינו סיור של מוסד או מפעל בישראל עבור חניכיו, חלמידיו או עובדיו, לפי הענין; ולמעט הסעה של נוסעים ממקום למקום בקו נסיעה קבוע.

הוצאנו כאן שאינו סיור של מוסד או מפעל בישראל עבור חניכיו, חלמידיו או עובדיו - לפי הענין.

היו"ר י. מודעי:

אנחנו רוצים להוציא מוסדו חינוך מוכרים. מפעל לצרכי סיורים ייכלל בחנאים כאשר זה כמהלך עסקו אבל כאשר המפעל לא עושה אח זה בחמורה ולא בעסק? - לכן מוטב שחוציאו זאח מפה.

- א. לבני:
אולי נכתוב: לרבות מפעל בישראל עבור חניכיו ולקוחותיו.
- היו"ר י. מודעי:
הגבלנו את ההגדרה פה בהתאם להגדרה שם.
- ד. כולני:
יש הוראות בהמשך החוק שמחייחות לסיוור. לכן אני מציע להשאיר את זה.
- היו"ר י. מודעי:
הוחלט: להשאיר את ההגדרה של "סיוור" כמו שמופיעה בחוברת הכחולה.
- ד. כולני:
"השר" - שר החיירות. כאשר כחוב בחוק השר, הכוונה לשר החיירות.
- א. לבני:
לענין השר - כאשר כתוב שהשר יחקין חקנות האם חמיד ייכנס המשפט: באישור וועדת הכלכלה? - אם זה יהיה כך אין לי התנגדות.
- היו"ר י. מודעי:
במהלך הסעיפים נעסוק בזה.
- ד. כולני:
"חייר חוץ" - הנכנס לישראל ויושב בה על-פי רשיון לישיבת ביקור או לישיבת מעבר, כמשמעותם בחוק הכניסה לישראל, חשי"ב-1952, או על פי צו או היחר שניתן מכוח סעיף 17 לחוק האמור.
- היו"ר י. מודעי:
ההגדרה של "תייר" בחוברת הכחולה המינוח שם הוא ההיפך מההגדרה של "תייר חוץ". אני מציע שנחייחם לתיקון.
- ד. כולני:
היו כאן טענות שכאשר מדובר על חייר בחוק הכוונה היא לפי ההגדרה בחוברת הכחולה לגבי חוץ - ומה לגבי ישראלים? לכן אמרנו "תייר" הוא כל אדם שמתייר בארץ. את ההגדרה של "תייר חוץ" לקחנו מחוקים אחרים כמו מס נסיעות, מכס שם מופיעה ההגדרה בצורה זאת.
- היו"ר י. מודעי:
תייר ישראלי לא צריך להגדיר.
- הוחלט: להשאיר את ההגדרה של "תייר חוץ" כפי שהיא מופיעה בנוסח הלבן.
- פרק ב':
סעיף 2(מחוקן):
- ד. כולני:
סעיף 2 מדבר על שירותי תיירות שלהם מתייחס החוק. חלק מהם חוזרים על מונחים שנמצאים בהגדרות וחלק שונים. בפיסקה (1) דנים שירותי תיירות שהחוק דן בהם לאחר מכן. זה שונה מהחוברת הכחולה ששם כתוב: בית-מלון, וכל שירות הניתן בו. פה זה נא לצמצם לגבי ההגדרה בכחול.
- היו"ר י. מודעי:
הכוונה גם לחנויות שנמצאות במלון?
- ד. כולני:
כן. כל זה נתפס בהגדרה הזאת.
- היו"ר י. מודעי:
כלומר, המסכנים האלה יהיו כפופים לשני חוקים: חוק שירותי תיירות וחוק רישוי עסקים.
- ח. פנחסוביץ:
אין לזה כל קשר.

א. לבני: כל עסק צריך 21 אישורים.

ח. פנחסוביץ: פנינו לכל המשרדים בהצעה לאחד אח כל הסוגיה שדנה ברשיונות - זה דבר קשה מאד ומנסים להזיז אותו. משרד המשפטים לוחץ אבל זה קשה מאד.

האם ויתרת על ההגדרה של "חוק זה" - לרבות חקנות שהותקנו לפיו? - כאשר אומרים העובר על הוראות חוק זה הכוונה שזה גם על הוראות החקנות האלה.

ד. כולני: כן - צריך להכניס את זה. בטעות זה הושמט.

היו"ר י. מודעי: לגבי פיסקה (5) - זה דבר חשוב.

ד. כולני: כאן החעוררו שאלות: אם אדם שכאים אליו אורחים מחו"ל והוא מלווה אותם - האם הוא יכול בגדר זה או לא? - שנית - מה קורה אם באים אורחים לכנסת ומה קורה עם אותו אדם שמלווה אותם? - לכן כתבנו: שירותי מורי דרך הניתנים בחמורה. דבר נוסף - ע"י ידי מי שמסיע בחמורה או מי שממלא חפקיד בקבוצת חירי חוץ, ככל אחד מאלה:

זו בעיה שעכשיו עומדת על הפרק. ישנן קבוצות מחו"ל שנלווה אליהם אדם שהוא מדריך אותם ואינם זקוקים למורה-דרך. הוא משמש להם מורה דרך בארץ. גם בגלל פנייה של מורי-הדרך חשבנו שגם אדם כזה צריך למלא דרישות שדורשים ממורי הדרך הישראליים - לא כולם אבל חלק מזה. כאשר נבוא לקבוע דרישות, אם זה כומר שבבוא אותם זקוק לאותם מקומות קדושים והוא מומחה יותר מהישראלי יחכן שלא נעמוד על זה.

א. לבני: האם אין בזה הטרדה? - באה קבוצה ליום וחצי ואחד הנוסעים הוא מורה-דרך שלה. אם חנסה לכפות עליהם מורה-דרך מכאן - זה לא יהיה טוב. אם תדרוש מהם דרישות ובדיקות זה לא נראה לי.

ד. כולני: יש ארצות שאחת הדרישות שלהם שהאיש יהיה אזרח אותה ארץ. יש דברים שהמדינה מעוניינת דוקא במורה-דרך ישראלי שיציג את האינטרסים שלנו. שנית - מורה הדרך שבא איתם אינו מסוגל למלא את הדרישות.

א. לבני: איך תבדוק אותו?

צ. כולני: אני מגיע עכשיו לדבר השלישי - למשל, קבוצות הצליינים לא לוקחים מורה-דרך מוסמך אלא את אותם מורה-הדרך ממזרח ירושלים. ע"י כך מחקפתת פרנסתם של מורי הדרך שלנו - אלה הם הנימוקים.

א. לבני: מוטב אותו מורה-דרך שכא מחו"ל מאשר אותו מורה-דרך של מזרח ירושלים.

היו"ר י. מודעי: הוא מסביר לנו שנשחרש נוהג שכאות קבוצות מחו"ל של צליינים הם לוקחות במקום מורה דרך לא מוסמך חושב מזרח ירושלים - מכל מיני סיבות זה לא נוח לנו. וכשבאים ושואלים אותם מדוע אתם מסחובבים לבד הם עונים: הנה ראש הקבוצה הוא מורה-הדרך שלנו.

א. לבני: נחחיל בהטרדות עם כל מיני דברים שאינם מקובלים. כאשר הייתי בפריז הכריחו אותי לקחת מורה-דרך?

היו"ר י. מודעי:
 יש בישראל מקצוע שנקרא מורה-דרך. אתה אינך רוצה שמישהו שלא הוסמך לכך יעסוק במקצוע. רוצים להבטיח שיעסקו במקצוע הזה רק מי שהוסמכו לכך. אחד האמצעים שחיירים משתמשים להימנע משימוש במורה דרך מקצועי בטענה שראש הקבוצה שלהם הוא מורה-הדרך - זו לא האמת הם מצרפים אליהם מורה-דרך לא מוסמך.

א. לבני:
 אנחנו מעונינים שאותו חייר יבוא עוד פעם ארצה. ואם נטריד אותם בכל מיני דברים הם יגידו זו ארץ לבנטינית מטרידה אותם על כל צעד ושעל. אינך יכול לריב עם הקבוצה שמציגה את הכומר כראש הקבוצה ולהחיל להחובות איתו מה הוא מי הוא - זה הדפך להיות קולני. אני משער שהחיירים האלה לא רק שירצו לחזור ארצה אלא יאמרו שומר נפשו ירחק מהמקום הזה.

ד. כולני:
 מקובל בכל העולם שמורה דרך צריך להיות עם רשיון. למה פה לא?

א. לבני:
 איך חבדוק את זה?

ד. כולני:
 במקרים כאלה יביאו לידיעתו של ראש הקבוצה מה קיים במדינת ישראל. החוק לא מחייב הדרכה אחת יכול לנסוע בלי הדרכה.

א. אבטבי:
 נחקלתי בקבוצה שבאה לירושלים וחפשו אדם שיסביר להם. אני ביקשתי ממישהו שילווה אותם. מה הפסול בזה? -

היו"ר י. מודעי:
 יש בסעיף זה 3 מקרים: (1) מורה-דרך בחמורה; (2) מי שמסיע בחמורה; (3) ראש קבוצה שלא מסיע ולא מקבל חמורה והוא חייר חוץ.

ד. כולני:
 אם נוסף בחמורה או בחור עסק נופל בגדר החוק. אם לא בחמורה אז מותר לו.

היו"ר י. מודעי:
 צריך לבלום מגמה שהתפתחה שהכסוח שלה זה ראש הקבוצה. ע"י זה שהחוק חופס לגביו יכולים לומר: יש לנו חוק ואסור לעסוק בזה אתה יכול ללכת בלי הדרכה.

א. לבני:
 אינני רוצה להיכנס לעימותים עם קבוצות חיירים. אני רוצה שיצאו עם מאור פנים.

היו"ר י. מודעי:
 אם כך - חוציא ממנו גם את החוק הפלילי?

ת. פנחסוביץ:
 הוא חושש שלאחר קבלת החוק יתחילו לעשות משטר קשה ונוקשה כלפי החייר - אני רוצה להגיד שהיום החוק ישנו בפקודת מורי-הדרך ושם יש הוראות ותקנות ומבצעים זאת.

היו"ר י. מודעי:
 אני הייתי מציע שנקבל את הנוסח המוצע. אם בגוף החוק נמצא החמרות כאלה אז נגיד למשרד החיירות או שתותר על ההחמרה או שתוציא ההגדרה. עדיין לא הגענו להחמרות. בואו נקבל את הנוסח המוצע כאן הדרך רורסיה.

אני רוצה להציע שני חיקונים מילוליים: כפיסקה (5) לכתוב: "...מי שמסיע בחמורה או ע"י מי שממלא חפקיד..." בפסקה (5) (ב) צריך להוריד את ה-ר' מהמלה ומטעמו. צריך לכתוב: מטעמו.

בסעיף (6) יש שתי נקודות שצריך לחת עליהם אח הדעה: (1) הבחנה בין עיסוק לעסק. בחוברת הכחולה כתוב: עיסוק. כלומר, מי שעסק פעם אחת; לדוגמה, פרופסור ארנן קונגרס הוא נחפס בסעיף הזה.

היו"ר י. מודעי:

עסק, פרושו של דבר, מישהו שמחייב ומחפרנס
מזה. כלומר, עוסק בזה דרך קבע.

א. לבני:

מפה התחלה הריכוח עם חה"כ חריש. וזה לא היה
דעת הוועדה כי הוועדה לא רוצה להפוך את כל
הנושא לעניין של חובבנים. מה שאני רואה בנוסח הלבן שזה בדיוק הפוך. אני מציע
עיסוק, גם מי שעוסק בזה פעם אחת - אינני רוצה חובבנות בענינים אלה.

חה"כ חריש עורך את העניין הזה בעיקר היות
והוא מארגן טיולים שקשורים לעניין ההסדרות הכללית - אבל זה לא מכסה את כל
המד"נה.

היו"ר י. מודעי:

למה חה"כ חריש לא יחפוס בהגדרה של "עסק"?

א. לבני:

הוא יגיד: מחלקה של ההסדרות הכללית זה לא
עסק. הוא היה מעוניין שזה יהיה עסק.

ח. פנחסוביץ:

הוא התחיל בזה הראשון ואני זוכרת שכולם
תמכו בו, כולל חה"כ המיר. אפשר לחזור מהנוסח

הזה.

היו"ר י. מודעי:

לי חסר מונח ביניים כי "עיסוק" זה די מקיף.

י. פלקסר:

אולי נכחוב: עיסוק דרך קבע?

היו"ר י. מודעי:

יש פה הצעה של מזכיר הוועדה לכחוב: עיסוק
דרך קבע - זה מן מושג ביניים.

בגור שפה בוועדה יש יותר מועה אחת - יש כאן
שלוש הצעות: (1) הצעה אחת לקבל את הנוסח שבחברת הכחולה שמדבר על עיסוק.
(2) הצעה שמדברת על עסק; (3) הצעה שאומרת: עיסוק דרך קבע. אני סבור שהנוסח
עיסוק דרך קבע נותן קצת פחרון לבעייה.

אני חושב שאחא יכול להצטרף לנוסח של עיסוק
דרך קבע.

הוחלט: להתחיל את הפסקה (6) עיסוק דרך קבע
בארגון כינוסים, סמינרים, סימפוזיונים וקבוצות לימוד שמשותפים בהם בעיקר
תיירי חוץ, וכאן אני רואה שבנוסח הכחול כחוב: לרבות עיסוק במחן שירותים
הכרוכים באלה. - הוועדה רצתה לדעת מה זה?

ד. כולני:

פה מדובר במתורגמות שזה חלק מהקונגרס והוועדה
רצתה שנזכיר זאת במפורש ולא בצורה כוללנית.

היו"ר י. מודעי:

יוצא שהעיסוק דרך קבע צריך חמיד שיהיה לו
מתורגמות, אמנם אין לו מתורגמות הוא לא
ייחפס בפסקה (6). ואחא לא החכוונת לכך. לכן צריך לכחוב: או במחן שירותי
מתורגמות עבורם.

הוחלט: לכחוב בפסקה (6) או במחן שירותי
מתורגמות עבורם.